

slouchali, provolali »Ať žije republika« a vrátili se ke své práci»). Zvláštní pozornost věnuje autor „defenzivní reakci“ v postoji a činech studovaných příslušníků sansculottů, kterou sledává ve všech význačných fázích revoluce: ... „zasáhli, nikoli aby renovovali společnost nebo ji přetvářeli podle nového modelu, nýbrž aby uplatnili nárok na tradiční práva a dochované standardy, o nichž se domnívali, že jsou ničeny novátorstvem ministrů, kapitalistů, spekulantů, zemědělských »zlepšovatelů« nebo městské správy“.

D.

**Clinton Rossiter: The American Presidency. With a new Introduction by D. W. Broga**

New York 1968.

Tato kniha v novém vydání (původní vydání z r. 1956) se teprve nyní dostává do rukou našich čtenářů, ač jde o spis pozoruhodný. Je to revidované vydání přednášek, konaných v r. 1956. Z toho patrně plyne i celý ráz knihy: nikde nejsou odkazy k literatuře ani k pramenům, ba není ani připojen seznam běžné literatury. Kniha je vcelku přístupná i běžnému čtenáři, nejen odborníkovi. Její význam je v tom, že shrnuje údaje a úsudky i o nejnovějším vývoji presidentského úřadu ve Spojených státech. Může být proto i dobrou pomůckou každému kdo se zabývá sociologickým studiem otázek s tím souvisejících. Snad by bylo možno uvažovat i o jejím překladu do našeho jazyka. —a.—

**Jeannette R. Foltová, S. Edith Decková: A Sociological Framework for Patient Care**  
John Wiley & Sons, Inc., New York, London, Sydney 1966, s. 418.

Jde o vysokoškolskou učebnici, v níž se autorky — obě profesorky ošetrovateľské školy Kalifornské university — pokusily integrovat všechny aspekty péče o pacienta do společného vztahového rámce společenských věd. Práce je vlastně sborníkem, který obsahuje v každé tematicky jednotné kapitole nejvýznamnější původní práce z poslední doby, jež reprezentativním způsobem objasňují společenskovední aspekty péče o pacienta. Rada z nich by si zasloužila samostatnou

pozornost. Mezi jejich autory najdeme přední sociology zabývající se sociologií medicíny — abychom jmenovali alespoň některé: S. W. Bloom, *The Process of Becoming a Physician*, R. R. Bell, *The Impact of Illness on Family Roles*, T. Parsons, *On Becoming Patient*, M. Zborowski, *Cultural Components in Responses to Pain*, a další. Jsou tu však i práce obecnějšího charakteru, které mohou zajímat i sociologa, jenž nepracuje přímo v oblasti sociologie medicíny. Rada z nich se zabývá základními pojmy kultury a společnosti, procesem socializace do role a statusu, komunikací, společenskou třídou, společenským hnutím. Zasloužená pozornost je věnována rodině, její měnící se struktuře, jejímu vlivu na zdraví a nemoc. Poslední ze sedmi obsáhlých, tematicky jednotných kapitol pak sdružuje práce věnované sociologickému výzkumu, v němž autorky vidí cestu k řešení nejnaléhavějších problémů. — Každá kapitola je doplněna četnými, pečlivě uspořádanými bibliografickými odkazy a krátkou anotací u každé uváděné práce.

Předním kladem tohoto po pedagogické stránce i jinak velmi zdařilého sborníku je však úspěšný pokus o sepětí sociologické teorie a zdravotnické problematiky, které většina starších prací dosud postrádala.

D. L.

**Helmut Hirsch: August Bebel, sein Leben in Dokumenten, Reden und Schriften**

Verlag Kiepenheuer & Witsch, Köln Berlin, s. 436.

Práce není Bebelovou biografií v pravém slova smyslu. Autor se spíše snaží na základě uspořádaného výběru z osobních dokumentů Bebelových — z jeho řečí, spisů a z jiných dokumentů, spojených v souvislý celek a charakterizovaných akcentováním některých pasáží, a na základě celé řady dalších dokumentů dobových podat obraz osobnosti Augusta Bebela a jeho doby. Z Bebelových prací je v díle otištěna např. téměř celá brožura *Akademici a socialismus*, z dobových dokumentů soudní protokoly, apod. — Předmluvu k Hirschově knize napsal Willy Brandt.

nk